

ЦѢНА
5 ст.

Варненски Дневник

ЦѢНА
5 ст.

Независимъ ежедневенъ информационенъ вѣстникъ.

Редакторъ-стопаникъ Т. Теодоровъ.

УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ.

ВЪ РИБНИЯ МАГАЗИНЪ

на

Андонъ Велевъ, (таленджията)ул. „Солунска“ до I пол. участъкъ
(Балтъкъ-пазаръ)

Се намиратъ винаги:

Прѣсенъ едрозърнестъ черъ хайверъ,

прѣсенъ и прѣсенокосни скумрии и всички видове морски риби, а също и разни консервирани в пушени ликурии (кефали) и др.

Голѣмъ складъ за продажба на едро и дребно: ябълки, орѣхи, чесънъ, лукъ и други при най-износни цѣни. 4—100**при П. П. Петровичъ & С-ие**
Варна.се намира за проданъ на едро **Американски**
първокласни**МАШИНИ и ЦИЛИНДРОВИ****Масла а също и**
бензинъ и катранъ (пжкура).

7—10

Наталия Цанева

хирургъ-зъболѣкаръ

улица „Харчева“ срещу Дѣвич. Гимназия. 4—50

Месробъ Мурадовъ**Адвокатъ**

Варна, телефонъ № 354

Христо Г. ДеневъКомиснона, Експедиция и
Прѣдставителство.

гр. ВАРНА.

За телеграми: ДЕНЕВЪ—ВАРНА.

Четете Варненски Дневникъ

ДВАТА АРШИНА.

Когато правителството пропусна прѣзъ наша територия 600 германски „туристи“ за Глобенъ и Бреслау и 60 батареи „земледѣлчески машини“ за турската армия, опозицията бѣ рѣдко единодушна въ своя енергиченъ протестъ. Тя обвини г. Радославова, че нарушава политиката на прокламирация строгъ и незаинтересованъ неутралитетъ, единодушно възприетъ отъ цѣлия народъ. И своята теза опозицията, се постара да обоснове съ постановленията на хагската конференция. Така въпросътъ отъ политически рискуване да се изроди въ единъ чисто юридически, академиченъ диспутъ относно що е неутралитетъ и въ що се състои неговото нарушение.

Очевидно отъ формално гледище правителството бѣ право. Фактътъ на прѣминаването на мория и орѣжия по нашитѣ желѣзници, съ прѣдназначение за една неутрална държава, каквато е Турция, не съставлява абсолютно никакво нарушение на прокламирация неутралитетъ. И нищо чудно тогава че комуникетата на опозицията не намѣриха отзвукъ въ народната душа.

Днесъ историята се повтаря. Руското правителство официално е поискало отъ насъ да му позволимъ транзита на храни и орѣжия за Сърбия. Правителството е отговорило съ отказъ, като е мотивирало рѣшеннето си съ чл. 2 отъ Хагската Конвенция за неутралнитѣ държави. Сега, обаче, опозицията е която счита, че искането на Русия не е въ разрѣзъ съ принципа на строгия неутралитетъ. Явно е, че опозицията мѣри фактитѣ и събитията съ два различни аршина. Вчера правителството бѣ виновно, че е нарушило неутралитета, днесъ то е виновно че не го е нарушило. Дѣ, прочее, е истиината?

Истината е явна. За съжаление, и опозицията и правителството еднакво се боятъ да я изповѣдатъ. Задѣ формално усвоената отъ тѣхъ политика се криятъ фактическиятъ имъ разбирания, които взаимно се изключаватъ. Между редоветѣ на опозиционнитѣ комуникетата ясно се чете, че България отсега още трѣбва да

трѣгне съ тройното съглашение. Опозиционнитѣ органи непрѣстанно проповѣдватъ тая политика, като я изразяватъ въ едно формено идолопоклонство прѣдъ руския колосъ. Същото противорѣчие се съзира и въ правителството. Неговитѣ формални изявления за единъ строгъ и незаинтересованъ неутралитетъ се намиратъ въ пълно противорѣчие съ тенденцията на фактическиятъ му разбирания. Либералното трио има особени слабости къмъ двуглавия орелъ на Хабсбургитѣ. Слѣдъ знаменитото писмо отъ 23 юни, тия слабости се възвисиха до степенъта на политика; днесъ либералитѣ плуватъ въ нѣмски води. Това е безспорно.

Ние не можемъ да не поражаемъ най-остро тая двойственостъ и това малодушие на опозицията и правителството. Отъ това ние можемъ само да загубимъ. Ние рискуваме да изхабимъ своитѣ сили и врѣме въ взаимни вътрѣшни ежби и въ блуждаене. Ние ще пропускатъ моментитѣ единъ слѣдъ другъ, за да осъмнемъ слѣдъ окончателната ликвидация въ ония жалки граници, които ни се наложили въ Букурещъ.

Не такава участъ заслужава българския народъ. Той крие въ гълбинитѣ на своята душа тѣхъ цѣлни политико-обществени добродѣтели и той има право да претендира за пълното си национално обединение. Ако правителството и опозицията еднакво смятатъ, че е дошелъ вече момента, за да направимъ съждоносната стѣпка, като приключимъ фазата на строгия неутралитетъ, не остава освѣнъ да опрѣдѣлятъ съвмѣстно нашето мѣсто. България има нукда отъ ясна и смѣла политика, защото само она може да спечели, *който знае какво иска и какъ върви*. Намъ се струва, обаче, че още е рано да измѣняме курса на националната ни политика. Нашитѣ дѣйстви трѣбва да бждатъ координирани съ тия на нашитѣ съсѣди. Тѣ не бързатъ. Защо тогава да ги напърварваме и да дадемъ възможностъ на Ромъния отново да се облече въ тогата на европейски мандатаръ, за да усмирява Балканитѣ по познатитѣ ней способности?

Стратегическата маневра на французкия главнокомандующъ

Продълж. отъ брой 12.

Въ този величественъ бой, епилогътъ на който ще се осъществи подиръ нѣколко дена, ние, като видение, като въ единъ календаренъ десетокъ, си прѣдставяваме това свръхестествено сръжение, развиващо се върху единъ фронтъ митологическия грандиозенъ.

Падатъ юнацитѣ, но тѣхъ ни другари ги замѣстватъ. И когато малко по-малко втората линия и сѣтне третата се притекатъ и разпъхтени се съгъстятъ върху първата и щомъ могатъ стрѣлятъ и послѣ всички напърдватъ и пакъ стрѣлятъ, то момента на рѣшително дѣйствие приближаватъ.

Врѣмето, което лѣти, една вѣчностъ за оново, който отговаря за изхода. За поражението или побѣдата.

Човѣшката вълна застрѣшително напърдва къмъ неприятели. Още единъ пътъ бива спрѣна: пушки, митралиози, орѣжия и гаубици, бълватъ огънь и смъртъ.

Отбраната е силна поради лесното употребление на сръдствата, които използватъ атаката е силна чрезъ собствената си воля. Трѣсъкъ на боя, хаоса, дивитѣ викове на борцитѣ, охканията на умирающитѣ, заглушаватъ, замѣгляватъ умоветѣ. Само една мисль е обледала всички: да побѣдятъ, върховния началникъ е рѣшилъ. Съ него тичатъ всичкитѣ началници; тѣхъ ни примѣръ влива ново въодушевление въ масата и тѣ се хвърлятъ върху неприятеля.

Въ такъвъ случай, ние не можемъ да си прѣдставимъ въ въображението си единъ атака на милиони борци и наче, освѣнъ въ образа на послѣдната вълна на бурния океанъ, която въ гребенъ трѣсъкъ се разбива скалитѣ и всички помита.

Прѣдставете си тази гъста сива маса, стигнала до цѣната на кръвта си и нѣколко крачки отъ неприятелската линия. Тя жадува разрѣшеннето на великото непознато, какъвто е всѣкога единъ бой. Прѣждоносния знакъ на началника и водена отъ неговъ развѣти знамена, под възбудителнитѣ звукове на трѣбитѣ и барабанитѣ, се повдига, възгъставя редъ

ветъ си, изпитва празнич-
ниятъ, пламенно и буйно се
виуца върху неприятеля,
прогонва го отъ позициите
съ грубата материална си-
ла на удара и издига до
небесата послѣдния побѣдо-
носенъ вѣсъ ура.

Не ви ли е минало ня-
кога прѣдъ очите ви, дра-
ги читатели, виденията на
този великъ моментъ?

Слѣдва.

Spectator.

Хроника

Тѣй като телефона е
поврѣденъ, вѣстника ни
излиза съ мѣстенъ мате-
риалъ.

Пристигналъ е въ града
ни вчерта г-нъ Людскановъ,
бивши министъръ на вътрѣш-
ните работи и членъ отъ
централното бюро на Про-
гресивно Либералната пар-
тия. Тази сутрина той отпъ-
тува съ парахода „Ефратъ“
прѣзъ Одеса за Петербургъ.

Пристигнали пактници
отъ Балчикъ ни съобщаватъ
че е излязълъ указъ, съ
който се забранява износа
на храни и добитъкъ изъ
Ромъния.

Д-во „РАЙСКО ЦВѢТЕ“
е подновено. Варна.

Пристигнали и отпъту-
вали параходи: Парахода
„Ефратъ“, който трѣбваше
да отпътува снощи въ 5
часа замина тази сутринъ.
Причината за отлагане

на заминаването му е, че се
получила денова въ руска-
та агенция, съ която се
съобщава, че 160 руски сѣ-
мейства ще пристигнатъ отъ
страйство прѣзъ Дедеагачъ
— Боруница.

Днесъ пристигна въ 7½
часа сутр. парахода „Тигръ“
отъ Одеса и отпътува въ
9½ часа за Цариградъ.

Днесъ въ 4 часа слѣдъ
обѣдъ, парахода „Борисъ“
ще замина за Цариградъ.

Повърнатъ руски пара-
ходъ. Руския параходъ „Еф-
ратъ“, който на 19-й т. м.
бѣше заминалъ за Бургазъ
— Цариградъ, на 21 т. м.
е билъ повърнатъ, защото
е заблѣзълъ близо до Бос-
фора 6—7 турски военни
кораби.

Пактниците отъ парахода
„Ефратъ“, снощи слѣзоха
въ града ни и тази сутринъ
отпътуваха въ 9½ часа съ
парахода „Тигръ“ за Цариг-
радъ прѣзъ Бургазъ.

Общата война

Руски побѣди при Августовъ.

Петроградъ 22 сеп.
Специална. Главния
шабъ съобщава: Бо-
еветъ при Августовъ
се свършиха съ
пълна побѣда на рус-
ката армия. Пораже-
нието на нѣмците е
пълно. Неприятелътъ
енергично се прѣс-
лѣдва отъ нашите

храбри войски, и от-
стъпва като захвър-
ля оржията и аму-
ницията си. Нашите
войски показаха чуд-
на храбростъ. Полко-
ветъ се биха цѣла
седмица въ ожесто-
чените сражения
станали до Сувалки
и неприятелътъ, кой-
то бѣ успѣлъ да съ-
бере грамадите си

сили и укрѣпи свои-
те позиции, указа
отчаяна съпротива.
Нашите войски ста-
наха господари на
положението. Взети
сж около 20 герман-
ски оржидия въ плѣнъ.
Боеветъ продължа-
ватъ. Положението
е неизмѣнно.

Генералъ Николаевичъ Комстадиусъ въ Варна.

Вчера, 22 Септември,
прѣзъ града ни мина на
пътъ за Русия, генералъ
майоръ Николай Николаевичъ
Комстадиусъ отъ свитата на
Негово Имп. Вел. Руския
Царъ. Редакцията ни има
честьта да бѣде прѣдста-
вена въ руския параходъ
„Ефратъ“ на генерала отъ
г. А. Людскановъ, бивши
министъръ на вътрѣшните
работи. На молбата ни, да
изкаже впечатленията си
отъ България, генералътъ
бѣ тѣй любезенъ и съ за-
доволство ни отговори че
тѣ сж отлични. Пътуването
му отъ Швейцария до Бѣл-
гария е траяло 24 дни. Още
при пристигането въ
Деде-Агачъ, българските
власти сж му оказали най-го-
лѣмо внимание и не му на-
правили никакви прѣчки,
въпреки това, че той е ми-
налъ прѣзъ мѣста обявени
за заразени. Отъ София ге-
нералътъ идва сжщо съ най-
добри впечатления. Разгле-
далъ е всички заблѣжител-
ности на нашата столица,
и особено впечатление
му е направилъ храмътъ
„Св. Александъръ Невски“. Въ
Варна генералътъ прѣ-
стоя само единъ денъ; въ-
преки това той не забрави
да ни изкаже своето задо-
волство отъ хубостта на
града ни. Слѣдъ разговора,
на редакцията бѣ сервирана
закуска. На сбогуване ге-
нералътъ ни помоли да из-
кажемъ още веднѣжъ него-
вата благодарностъ на бѣл-

гарските власти за добрия
приемъ, указанъ прѣзъ врѣ-
ме на прѣбиването му въ
България. Тази сутринъ ген.
Н. Николаевичъ Комстади-
усъ, заедно съ семейството
си замина за Русия.

Изявления на г. А. Людскановъ.

Въ приятелски раз-
говоръ съ г-нъ Ал.
Людскановъ, който
имахме на руския
параходъ „Ефратъ“, бѣлгарскиятъ дър-
жавникъ ни заяви:
Положението на
България е по-вече
отъ добро, външна-
та политика се на-
правлява много умѣ-
ло и навѣрно наско-
ро ще настѣпи едно
разбирателство меж-
ду правителство и
опозиция. Азъ съмъ
увѣренъ че прави-
телството не ще се
впусне въ авантюри.
Относително слухо-
ветъ за мобилиза-
ция, моето мнѣние
е, че не е настѣпи-
ло още врѣме, бѣл-
гарското правител-
ство да прибѣгне до
тая мѣрка.

Относително града
Варна, г-нъ Людска-
новъ ни каза: силно
впечатление ми на-
прави чистотата на
улиците и хубавото
освѣтление, които
впечатления иска-
захъ тази сутрина
слѣдъ молебена, кой-
то се отслужи по
случай независимо-

стъта на Царство
България, на Г. г.
Окр. Управителъ и
Кмета.

Ромънски шпионинъ.

Единъ прѣдатель бѣлга-
ринъ отъ Добричъ извѣс-
тенъ на всички варненци и
добричани се застъпи за
освобождението на извѣс-
ния Иванъ Карагеоргиевъ,
тарторъ на шпионите въ
Добричъ и Балчикъ.

Всички живущи тукъ до-
бричани които лично позна-
ватъ тоя бѣлгаринъ отъ с.
Караманлий (стара Добруд-
жа), въ когото не е оста-
нало нищо бѣлгарско, твър-
дятъ че той е напеселъ ма-
са пакости на по-видните
граждани. И всѣко хода-
тайство, което идва отъ кж-
дѣто и да е може само да
оскърби чувствата на тия
хора. Нека военните влас-
ти, както и административ-
ните изпълнятъ своя дългъ
до край, като взематъ всич-
ки мѣрки за неотклонението
му отъ тукъ, иначе злото
което той тамъ може да на-
несе на хората отъ околни-
те мѣста е безгранично.

А ходатая Ж. А., който
не по-добъръ се държа и
при предаване църквите въ
Добричъ заслужава само на-
шето прѣзрение.

Добричанецъ.

Допълнителенъ списъкъ на пожертвувателите за ранените руски войници и тѣхните сѣмейства.

(Пропуснати да се впамятъ въ
миналия списъкъ.

„ х. Георги Х. Харчевъ	5—
„ Апелъ Апеловъ	2—
„ Митю Стояновъ	10—
„ Ст. Илиевъ	2—
„ Георги Атанасовъ	2—
„ Я. Панайотовъ	1—
„ Слави Христовъ	5—
„ Л. Арнаудовъ	10—
„ Д. Домусчиевъ	5—
„ Ганчо Арбовъ	5—
„ Бр. Ницови	5—
„ Раф. Георгиевъ	2—
„ Ст. Ивановъ	10—

(Слѣдва)

Отъ що зависи сѣдбата.

2.

Никакво съмнѣние не същес-
твуваше въ това отношение
нико въ ума ми нито въ сърдцето
ми. Оставаше да опрѣдѣля дали
материалните условия потвър-
дятъ това чисто чувство. Азъ
виждахъ ясно, че г-ца Люси
бѣше дъщеря на бѣденъ офицеръ.
Тя живѣеше сама съ старата си
майка въ единъ отдалеченъ кътъ
въ Паси помагаша си своите
хубави и вѣщи прѣсти за подър-
жането на чистото жилище съ
хиляди деликатни работи. И азъ
не бѣхъ богатъ благодарение са-
мо на чудната економия, оста-
вайки на страна външната сует-
ностъ, азъ сполучахъ да запазя
моята независимостъ и да подър-
жамъ общественото си положение.
Скромния ми приходъ до-
статъченъ за единъ егонетъ и
въздържанъ ергенъ не можеше
да обезпечи на едно сѣмейство
— даже на едно сѣмейство отъ

влюбени сигурността, която про-
излиза отъ охолността. По-добъръ
бѣше да остана самъ отколкуто
да наложка мизерия или даже
стѣснение на това прѣлѣстно
дѣте казвамъ, че му се намира
леснината, когато се обичатъ.
Намира му се леснината напет-
на, по въ началото, защото сж
щастливи, защото щастие то об-
разува една атмосфера отъ влю-
ви, която опиянява. Но по късно
когато задълженията се увели-
чатъ, когато дѣйствителността
изтъкне, когато паричния въ-
просъ се наложи на ново и то
гава не рискуватъ ли тѣ да раз-
рушатъ крѣпката зграда издиг-
ната върху една нѣжностъ по-
стояно прѣпитеттувана отъ раз-
ни прѣчки? Наистина единъ че-
стенъ човѣкъ трѣбва да разпече
прѣди да поеме една такава от-
говорностъ.

И така Вие ме виждате об-

хванатъ отъ два огъня, скритъ
не смѣяйки да се покаже ноза
навънъ подъ сгряхъ да не из-
върша нѣкога нееръжностъ. Единъ
мѣсець се измина така. Най-по-
слѣ, трѣбваше да се рѣши, за да
не остана на сухо. Моето мълчание
очудваше г-жа Даро, майката на
Тереза. Нейната дъщеря, ми пи-
сеше тя, приближава да изпълни
24 години; поручикъ Морнакъ—
единъ хусаръ, съ когото се за-
познахъ миналото лѣто въ Ка-
бургъ — зачестяваше визитъ си;
съ една дума единъ купъ наме-
вания прѣдизначени да ме прѣ-
дупрѣдятъ, че утрѣ, може би, ще
бѣде късно. Какво да се прави?
Чакането ставаше невъзможно.
Отъ друга страна, като начи-
нающъ адвокатъ, азъ не можехъ
да се надѣвамъ да мога наскоро
да подобрѣя материалното си по-
ложение. Азъ обичахъ наистина
Тереза. Тя бѣше постоянна при-
телка моята малка добра дру-
гарка. Тя бѣше свързана съ мо-
ите дѣтнски спомени, съ споме-
ните ми като ученикъ, студентъ

и мжжъ; тя фигурираше въ най-
важните, както и въ най-весе-
литѣ обстоятелства на живота
ми. Азъ си я спомнахъ съ къса
рокля, съ червена шапчица, да
търкаля обръчъ върху терасата
на вилата ни въ Туренъ, или да
лови скариди на морекния бѣгъ
въ Биаризъ или пъкъ да се ка-
тери по дърветата въ гората на
Фонтенебло.

Азъ си я спомнахъ въ деня
на първото ѝ причастие, вечеръ-
та на нейното появяване въ об-
ществото. Колко разходки, колко
людски екскурзии и весели пи-
кники! И това момиченце, което
бѣше станало красива и привле-
кателна госпожица бѣше остана-
ло вѣрно на първия си другаръ.
Тя отбѣсваше за него, който я
прѣнебръгваше, всички канди-
дати привлечени отъ нейното
богатство, нейната безподобна
грация, нейния сериозенъ и ве-
селъ характеръ. Да я изоставя,
би било прѣстѣпление, измама.

Другата я познавахъ едва
два прѣди двѣ години. Нейното

обаяние се дължеше безсѣмѣ-
нне на скромното ѝ положение.
Азъ я съзирахъ прѣзъ миража
на любовта, който разхубавява,
който лъже. Това което ме при-
влечаше у нея, бѣ мистериата.
Защо да се впускамъ въ една
опасна авантюра, когато сигур-
ното щастие бѣше тукъ близо?

*

*

*

Една сутринъ, азъ взехъ ед-
но героическо рѣшение. Писахъ
на госпожа Даро. Азъ бѣхъ
skonфуженъ отъ моето дълго
мълчание. Важни работи ме бѣха
задръжали въ домътъ ми, но
азъ ще отида непременно вдру-
гиденъ въ 5 ч. сл. об. на чаша
чай. Ще си поговоримъ за ми-
налото, за бъдещето, ще видимъ
дали съмъ достоенъ да осигу-
ря бъдещето, на тая която е тѣй
мила и на двама ни... Съ една
рѣчь, едно обяснение, което не
оставяше никаква съмнѣние вър-
ху моите намѣрения.

(Слѣдва.)